

[Ivar Nørgaard]

opmærksom på, når vi har haft forhandlinger i EF, men vi kunne jo sagtens, Kommissionen og de lande, der ville gøre noget ved det, stille noget op over for USA og Japan, hvis vi ville samarbejde, og hvis der var politisk vilje til det, og vi kunne også sagtens gøre noget for at nedbryde disse kunstige handelshindringer, som især de store lande praktiserer. Hvorfor er der ingen tyske biler i Frankrig? Selvfølgelig fordi de praktiserer en enorm grad af protektionisme i Frankrig. Hvorfor tror man at Frankrig går ind for disse ordninger? Fordi det regner med, at det kan beskytte sig selv. Det er helt urimeligt og en helt stor motivforskydning fra udenrigsministerens side at ville hævde, at denne årlige regeringskonference var udtryk for noget konstruktivt. Den er udtryk for, at man er faldet for disse integrationistiske kræfter, og at en række regeringer ikke har kunnet modstå det pres, de er blevet udsat for fra frustrerede parlamentarikere, såkaldte parlamentarikere, der er medlemmer af EF-Parlamentet.

Vi socialdemokrater gik i 1972 ind for at anbefale befolkningen at stemme ja til EF, men det var den nuværende Romtraktat, vi sagde de skulle sige ja til, og derfor kan vi ikke acceptere ændringer, som forrykker væsentlige ting i denne Romtraktat. Derfor sagde jeg, som også hr. Albrechtsen har mærket sig: nul ændringer i Romtraktaten på det foreliggende grundlag. Hvis man vil ændre det grundlag, så vil vi selvfølgelig studere det, som også hr. Gade nævnte. Så må man studere, hvad det indeholder, men vores umiddelbare vurdering er, at det må blive noget, vi ender med at sige nej til, medmindre det undergår væsentlige ændringer.

Hr. Niels Helveg Petersen mente, at vi her i landet først måtte have en folkelig debat, før vi kunne tage stilling, og det vil jeg også sige er en helt klar nødvendighed. Regeringen kan naturligvis ikke tage ned på mandag-tirsdag og sige ja til noget i Bruxelles. Regeringen må tage ned og forhandle og se, om den kan komme hjem med noget andet end det, der foreligger i dag, og så må vi se på det. Men hvis regeringen ønsker, at det er noget, der skal tages stilling til f.eks. i næste halvår, så er det også klart, at en masse ting må undersøges, og at der må en række debatter til og selvfølgelig også mindst én yderligere debat her i folketinget. Markedsudval-

get kan ikke bemyndige regeringen til at tiltræde forslag, der har deres udgangspunkt i regeringskonferencen.

Jeg er også meget bekymret for det, udenrigsministeren siger vedrørende EF-Parlamentet. Udenrigsministeren siger, at det da ikke er så slemt nu at gå med til det, der foreslås, idet Parlamentet jo allerede har nogle våben i en forfatningskrig. Ja, men nu vil man altså give det yderligere våben i denne forfatningskrig, og det er forkert, når udenrigsministeren tror, at den nye procedure skulle hindre EF-Parlamentet i at anvende de midler, det hidtil har haft, f.eks. med at strække høringsproceduren. Det kan det stadig.

Så jeg vil gerne slutte med at sige, at efter vor opfattelse har dette ingen hast. Vi har god tid, og vi må nøje gennemdrøfte alle forslag, før regeringen kan indtage en positiv holdning, og vi vil tro, at det vil være overordentlig vanskeligt overhovedet at nå så langt, medmindre der finder væsentlige ændringer sted.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Ivar Nørgaard for det indlæg, som vi nu har fået her på et temmelig fremskredent tidspunkt af debatten. Hr. Ivar Nørgaard har nu klart givet udtryk for, at sådan som det ser ud nu, er der ikke tilslutning fra socialdemokratisk side til at godkende dette her, så er der ikke basis for, at markedsudvalget kan give et mandat til at gå ind i en godkendelse. Skal det eventuelt komme på tale på et tidspunkt, skal det omkring folketingssalen.

Jeg hæftede mig ved, at hr. Ivar Nørgaard sagde så klart, at sådan som det lå nu, så måtte spørgsmålet om udsigterne til, at det kunne blive vedtaget, besvares med et nej. Dermed synes jeg at en debat, som i en lang periode måske var en lille smule mistrøstig, trods alt har fået et forløb, hvor man kan sige, at der er tilkendegivet en konklusion, som jeg i hvert fald synes er betydelig bedre, end der var udsigt til, da den startede. Det vil jeg gerne sige hr. Ivar Nørgaard tak for.

(Kort bemærkning).

Gade (SF):